

KATOLIKA SENTO

Periodico dell'Unione Esperantista Cattolica Italiana (UECI)

www.ueci.it

"Per la promozione della fratellanza e della comprensione tra i vari popoli di diverse lingue" (Paolo VI)

Periodico bimestrale - Reg. trib. di Vercelli 22.12.1997 n. 306 -
Sped. in abb.post. art. 2 comma 20/c L662/96 - filiale di Vercelli -
Direttore resp.: Mons. Gianni Ambrosio - Dir. e amm.: Vercelli, via Benadir, 62
tipografia edizioni SAVIOLO s.n.c. - Vercelli

Anno 90 - n. 1
GENNAIO-FEBBRAIO 2011

1° GENNAIO 2011
44ª GIORNATA MONDIALE
DELLA PACE
"LIBERTÀ RELIGIOSA,
VIA PER LA PACE"

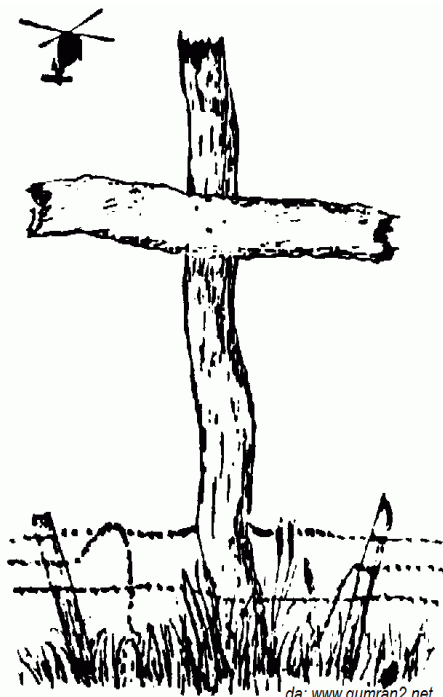
1^{an} de JANUARO 2011
44ª MONDA TAGO DE LA PACO
"RELIGIA LIBERECO,
VOJO AL LA PACO"

Il tema scelto dal Santo Padre per la celebrazione della giornata mondiale della pace di quest'anno riguarda la libertà religiosa. Il suo messaggio inizia con un riferimento l'attacco del 31 ottobre scorso contro la Cattedrale siro-cattolica "Nostra Signora del Perpetuo Soccorso" a Baghdad, dove morirono due sacerdoti e più di cinquanta fedeli, per constatare come in molte regioni del mondo non sia possibile manifestare liberamente la propria fede, mentre in altre vi siano forme più silenziose e sofisticate di pregiudizio e opposizione verso i credenti e i simboli religiosi.

Il suo discorso affronta poi i seguenti temi di cui diamo solo i titoli con poche righe di commento non esaustive, consigliando a tutti la lettura dell'intero messaggio.

- Sacro diritto alla vita e ad una vita spirituale: senza vita spirituale l'uomo si ripiega su se stesso, non riesce a sperimentare un'autentica libertà e a sviluppare una società giusta.

- Libertà religiosa e rispetto reciproco: una libertà nemica o indifferente verso Dio finisce col negare se stessa e non garantisce il pieno rispetto dell'altro.

da: www.qumran2.net

La temo elektita de la Sankta Patro por celebri la ĉijaran mondan tagon de la paco rilatas la religian liberecon. Lia mesaĝo komenciĝas referencante al la atako de la 31a de la pasinta oktobro kontraŭ la siro-katolika Katedralo "Nia Sinjorino de la Ĉiam-daŭra Helpo" en Bagdado, kie mortis du pastroj kaj kvindeko de fideluloj, por konstati, kiel en multaj mondaj landoj neblas libere manifesti sian fidon, dum en aliaj ĉeestas pli silentaj kaj rafinitaj formoj de antaŭjuĝo kaj oponado kontraŭ la fideluloj kaj la religiaj simboloj.

Lia parolado poste aliras al jenaj temoj kies titolojn ni aldonas kun kelkaj ne elĉerpaj komentarioj alineoj, instigante ĉiujn al legado de la plena papa mesaĝo.

- Sankta rajto al la vivo kaj al la spirita vivo: sen spirita vivo, la homo enmemiĝas kaj ne plu kapablas sperti aŭtentikan liberecon kaj estiĝi justan socion.

- Religia libereco kaj reciproka respekto: libereco malamika aŭ indiferenta rilate al Dio, finiĝas negante sin mem kaj ne garantias plenan respekton de la aliulo.

- La famiglia, scuola di libertà e di pace: essa è la prima cellula della società umana dove si formano le relazioni armoniose a tutti i livelli di convivenza umana, nazionale e internazionale.

- La famiglia, scuola di libertà e di pace: essa è la prima cellula della società umana dove si formano le relazioni armoniose a tutti i livelli di convivenza umana, nazionale e internazionale.

- Un patrimonio comune: la libertà religiosa non è patrimonio esclusivo dei credenti, ma dell'intera famiglia umana e non la si può negare senza intaccare tutti i diritti e le libertà fondamentali.

- Dimensione pubblica della religione: è innegabile il contributo che le comunità religiose apportano alla società con le istituzioni caritative e culturali, nonché il contributo etico della religione in ambito politico.

- Libertà religiosa, forza di libertà - i pericoli della sua strumentalizzazione: talvolta si fa appello alla libertà religiosa per mascherare interessi occulti. La religione non può essere strumentalizzata, né imposta con la forza.

- Una questione di giustizia e di civiltà - il fondamentalismo e l'ostilità contro i credenti pregiudicano la laicità positiva degli Stati: il fondamentalismo religioso e il laicismo sono forme estreme di rifiuto del legittimo pluralismo e del principio di laicità.

- Dialogo tra istituzioni civili e religiose: il patrimonio di principi e di valori espressi da una religiosità autentica è una ricchezza per i popoli e i loro ethos.

- Vivere nell'amore e nella verità: nel mondo globalizzato, le grandi religioni possono costituire un importante fattore di unità e di pace per la famiglia umana.

- Dialogo come ricerca in comune: per la Chiesa il dialogo tra i seguaci di diverse religioni costituisce uno strumento importante per collaborare al bene comune.

- Verità morale nella politica e nella diplomazia: queste dovrebbero guardare al patrimonio morale e spirituale offerto dalle grandi religioni del mondo per riconoscerne verità, principi e valori universali.

- Oltre l'odio e il pregiudizio: si ponga fine a persecuzioni, discriminazioni, atti di violenza e di intolleranza contro membri delle minoranze religiose, ai quali viene impedito di professare la propria religione o di cambiarla.

- La familio, lernejo pri libereco kaj paco: ĝi estas la unua ĉelo de la homa societo, kie formiĝas la harmoniaj rilatoj je ĉiuj niveloj de la homa kunvivado, nacie kaj internacie.

- La familio, lernejo pri libereco kaj paco: ĝi estas la unua ĉelo de la homa societo, kie formiĝas la harmoniaj rilatoj je ĉiuj niveloj de la homa kunvivado, nacie kaj internacie.

- Komuna havaĵo: la religia libereco, ne estas ekskluziva havaĵo de la kredantoj, sed de la tuta homa familio, kaj oni ne povas ĝin rifuzi sen damaĝi ĉiujn rajtojn kaj la fundamentajn liberecojn.

- Publika dimensio de la religio: estas nenegebla la kontribuo, kiun la religiaj komunumoj alportas al la socio pere de la karitataj kaj kulturaj institucioj, kaj ankaŭ la etika kontribuo de la religio en politika kadro.

- Religia libereco, forto de libereco - danĝeroj de ĝia misuzo: foje oni pretekste sin turnas al la religia libereco por maski kaŝitajn profitojn. Oni ne povas ekspluati la religion, nek ĝin altrudi perforte.

- Problemo de justeco kaj civiliziteco - la fondamentalismo kaj la malamikeco kontraŭ la kredantoj kompromitas la pozitivan laikecon de la Ŝtatoj: la religia fondamentalismo kaj la laicismo estas ekstremaj formoj de rifuzo de la justa plurismo kaj de la principo de laikeco.

- Dialogo inter civilaj kaj religiaj institucioj: la riĉaĵo de principoj kaj valoroj de la vera religio estas riĉaĵo por la popolaj kaj ties etoso.

- Vivi en la amo kaj vero: en la mondo globaligita, la grandaj religioj povas konsistigi gravan faktoron al unueco kaj al paco por la homa familio.

- Dialogo kiel komuna celado: laŭ la Eklezio, la dialogo inter la anoj de la malsamaj religioj konsistigas gravan ilon por kunlabori al la komuna bono.

- Morala vero en politiko kaj diplomatio: ili devus priatenti la moralan kaj spiritan havaĵon proponatajn de la grandaj mondaj religioj por ekkoni la universalajn verojn, principojn, valorojn.

- Preter la malamo kaj la antaŭjuĝo: oni metu finon al persekutoj, diskriminacioj, perfortoj, maltoleremoj kontraŭ anoj de la religiaj minoritatoj, al kiuj estas malpermesite eĉ konfesi aŭ ŝanĝi sian religion.

- Libertà religiosa nel mondo: in Asia, in Africa, nel Medio Oriente e specialmente nella Terra Santa, i cristiani non si perdano d'animo, consapevoli che il Vangelo è e sarà sempre segno di contraddizione.

- Libertà religiosa, via per la pace: la pace è un dono di Dio e al tempo stesso un progetto da realizzare, mai totalmente compiuto; è il risultato di un processo di purificazione ed elevazione culturale, morale e spirituale, nel quale la dignità umana è pienamente rispettata.

- Religia libereco en la mondo: en Azio, en Afriko, en la Meza Oriento kaj precipe en la Sankta Lando, la kristanoj ne malkuraĝiĝu, konsciaj ke la Evangelio estas kaj estos ĉiam kontraŭdira signo.

- Religia libero, vojo al la paco, ĉar la paco estas dia donaco kaj samtempe realigenda plano, neniam tute plenumita; ĝi estas la rezulto de purigada procezo kaj de kultura, morala kaj spirita leviĝo, en kiu la homa digneco estas plene respektata.

ESPERANTIDOJ

(dal 24° congresso UECI di Tossignano)

continuazione

3) Dopo l'IDO (prelego de Giovanni Daminelli)

Per commentare gli eventi occorsi dopo l'Ido, userò delle brevi letture tratte da "El la Verda Biblio" di I. Lejzerowicz, un ebreo polacco che ha raccontato in modo giocoso la storia dell'esperanto come se fosse ricavata dal libro della Genesi di una supposta "Bibbia Verde". La storia si ferma verso la fine degli anni 30, anche perché nel 1942 l'autore è stato catturato dai tedeschi e deportato con la moglie e la figlia nel lager di Treblinka e di lui non si è saputo più nulla.

Per dare un'idea della sua opera leggerò i primi 12 versetti del primo capitolo.

¹En la komenco la Senkorpa Mistero kreis volapukon. ²Kaj Volapuk estis senforma kaj kaosa, kaj mallumo estis en ĝi. ³Kaj la Senkorpa Mistero

diris: "Estu lumo"; kaj fariĝis Esperanto. ⁴Kaj la Spirito vidis Esperanton, ke ĝi estas bona: kaj la Spirito apartigis Esperanton de Volapuk. ⁵Kaj la Spirito nomis Esperanton "Eterna Tago", kaj Volapukon nomis "Nokto". Kaj estis vespero, kaj estis mateno - unua tago. ⁶Kaj la Spirito diris: "Estu firmaĵo en la lingvo". ⁷Kaj la Spirito kreis tiun firmaĵon. ⁸Kaj Li nomis la firmaĵon "regula akcento". Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la dua tago. ⁹Kaj la Spirito diris: "Kolektiĝu la reguloj gramatikaj en unu lokon, kaj aperu la firma grundo"; kaj fariĝis tiel. Kaj la Spirito nomis la firman grundon "Fundamento". Kaj la Spirito vidis, ke ĝi estas bona. ¹⁰Kaj la Spirito diris: "La Fundamento kreskigu verdaĵon, kiu naskas ĝojon, vortaron, kiu donas laŭ sia speco radikojn, kies semoj estas en ĝi mem, en la Fundamento". Kaj fariĝis tiel. ¹¹Kaj la Fundamento elkreskigis verdaĵon laŭ sia speco: verdan lingvon kaj verdan movadon, vortaron kaj arbon, kiu havas radikojn, kies semoj estas en ĝi mem, en la Fundamento.

mento. Kaj la Spirito vidis, ke ĝi estas bona. ¹² Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la tria tago.

Dicevamo che lo scisma dell'Ido fu grave sia perché ha provocato divisioni all'interno dell'esperantismo e risentimenti contro (il traditore) Beaufront, ma anche perché, una volta superato il tabù dell'intoccabilità del Fundamento, dall'Ido nacquero numerose altre lingue, i cosiddetti "ididoj".

Infatti, l'Ido comparve nel 1907, e già l'anno seguente apparve il primo idido ad opera dell'idista francese Alphonse Duthil, che chiamò la nuova lingua "Dutalingue". Nello stesso anno Joseph Jamin, un architetto belga, esperantista passato all'Ido, ha creato una lingua, via di mezzo tra l'Ido e l'E-o, e la chiamata Mez-vojo. Sempre nel medesimo anno l'inglese Evacustes A. Phipson creò la "Linguo internationala".

A questo punto c'è stato tutto un rifiorire di nuovi progetti, io stesso ne ho contate in internet più di un centinaio

che ho elencato in parte nel Kongresa Kajero. Ci sono le soluzioni più strane: quasi tutti gli esperantidoj vogliono eliminare i segni diacritici (cioè i caratteri accentati), molti l'accusativo, alcuni attingono il lessico dal latino come il *Latin-Esperanto* o il *Vikto*, ci sono quelli che prendono dallo spagnolo come l'*Unitario* o l'*Esperando*, quelli più vicini all'inglese come l'*Anglido* e il *Mondlango*, quello che vuole un E-o più estetico come il *Sen:espera* (che ha solo 14 consonanti) o l'*Esperan*, quello che vuole radici più brevi come l'*Eo*, quello che ha un suffisso anche per il soggetto come il *Poliespo*, quello che rinuncia all'accusativo ma introduce il genitivo come l'*Intero*, quelli che sono un compromesso tra l'E-o e le diverse lingue pianificate come l'*Espido* (E-o + Ido), il *Neo*, il *Basa*, quelli che prendono da lingue meno legate all'Europa come il *Carmeni* (dal giapponese, ebraico e finlandese) o il *Fasile* (dal greco, russo, inglese, francese, tedesco, portoghese e spagnolo, oltre che dalle lingue pianificate esperanto, ido, interlingua, lojban e vorlin).

Ci sono poi soluzioni per problemi specifici come l'*Esperanto del DLT* che è modificato per facilitare la traduzione automatica o il *Normlingua Esperanto* specializzato per il linguaggio scientifico.

È curioso l'ultimo nato (2009), lo *Xomese* (in internet ne trovate la grammatica ufficiale in italiano) che si dichiara Esperantido, anche se è parecchio diverso, ed ha come alfabeto ufficiale quello latino di 25 lettere, ma lascia

liberi di usare qualsiasi altro alfabeto, ad esempio il Cirillico o il Greco.

Accenniamo al lavoro di un altro matematico (svizzero questa volta): René de Saussure, famoso tra gli esperantisti per aver enunciato il principio *del sufico kaj neceso*. Era fratello di Ferdinand de Saussure, l'iniziatore della linguistica moderna, era esperantista ed è rimasto tale, ma si sentiva anche lui un linguista quindi, all'apparire dell'Ido, già nel 1907, ha inventato un linguaggio anti-ido chiamato *Antido* (o meglio "*Lingwo Internacia di Antido*" perché *Antido* era lo pseudonimo dell'autore). Dopo di che, ha pubblicato numerosi progetti di esperantidoj: nel 1910 "*Esperanto de Antido*", nel 1912 "*Universal Eo*", nel 1919 "*Esperantido*", nel 1920 "*Antido I*" e "*Esperantida*", nel 1924 "*Antido II*", 1925 "*Nov Esperanto*", 1928 "*Nu-Esperanto*", 1937 "*Esperanto II*". Non si sa bene perché l'abbia fatto. Probabilmente, essendo apprezzato redattore della rivista "Internacia Scienca Revuo" ne ha approfittato per le sue pubblicazioni di linguistica. Io penso che l'abbia fatto anche per creare confusione nel mondo dei riformisti. Sta di fatto che a causa di ciò il suo rapporto con gli esperantisti si è un po' raffreddato.

Come si vede non tutti gli esperantidoj sono nati per sostituire l'esperanto, alcuni, detti esperantidoj fantastici, hanno altre funzioni. Al esempio lo "*Arcaicam Esperantom*" fu inventato da Koloman Kalocsay, per sopperire alla necessità letteraria di possedere un "esperanto antico",

così come avviene per le altre lingue.

Nel "Kongresa Kajero" è stato riportato un lungo elenco di esperantidoj per testimoniare l'entità del fenomeno. L'elenco non è ovviamente completo, sia perché una catalogazione completa non c'è, sia perché non è facile definire che cos'è un esperantido e distinguere tra esperantidoj (gli *ididoj* sono da considerarsi esperantidoj) e altre soluzioni, che, seppur dichiarate esperantidoj dai loro autori, sono così lontane dall'esperanto che difficilmente si possono riconoscere come tali.

L'inizio del capitolo 2° de "El la Verda Biblio", narra l'apparire dell'Ido sulla traccia dei racconti biblici del Peccato Originale e della torre di Babele:

¹*Kaj okazis post multaj jaroj, kaj sur la franca tero, aperis mago, ²Kiu venis adorklinigi antaŭ la verda stelo kaj disvastigi la lingvon de paco. ³Kaj lia nomo estis Bofrunt. ⁴Kaj li estis unu el la multaj fervoraj apostoloj de la verda afero kaj ĝuis seriozan fidon en la verda popolo. ⁵Kaj okazis, ke la satano tentis lin, igante lian koron fiera kaj ĵaluzza. ⁶Kaj Bofrunt ekpensis en sia koro: ⁷"Mi konstruos lingvon, kiu disvastiĝos tra la tuta mondo, kaj mi akiros al mi gloron kaj potencon. ⁸Kaj mi atingos la supron de l' ĉielo, superos la saĝon de l' Sinjoro". ⁹Kaj li laŭfaris idiomon, kiun li nomis Ido. ¹⁰Ĉar ido de la verda lingvo li volis fari ĝin. ¹¹Kaj la Sinjoro malleviĝis por vidi la faron, kiun faris Bofrunt. Kaj la Sinjoro diris: "Jen estas unu popolo, kaj unu lingvon ili ĉiuj havis: kaj jen, kion*

tiu (kies nomo estis Bofrunt) komencis fari. ¹²Ni malleviĝu do kaj konfuzu lian lingvon". ¹³Kaj fariĝis granda konfuzo inter tiuj kiuj faris Idon. ¹⁴En mallonga tempo fariĝis el ĝi multaj, multaj idiomoj kaj unu homo ne komprenis la alian. Ĉiuj ekbatalis inter si dirante: "Mia lingvo estas la vera lingvo". ¹⁵Tial oni donis al ĝi la nomon Babel, ĉar tie la Sinjoro konfuzis la lingvon de Bofrunt. ¹⁶Sed la verdan popolon la Sinjoro elkondukis el la lando Babela kaj kondukis ĝin en la landon Babilan, ĉar ili havis unu kaj klaran lingvon. ¹⁷Jen estas la generaciario de Ido: Ido havis la aĝon de kelkaj jaroj kaj naskiĝis al ĝi Esperantido. ¹⁸Kaj Esperantido naskis Occidentalton, Idiom Neutral kaj Interlingua. ¹⁹Kaj al ili naskiĝis Neo-Latin kaj Anglic por eterna malhonoro. ²⁰Kaj multaj aliaj ĝis la nuna tago kaj ĝis la fino de ĉiuj tagoj. ²¹Ili ĉiuj vivas efemeran vivon, ĉar ili estis polvo kaj refariĝos polvo.

In quegli anni entra in scena la figura di Téophile Cart, francese, insegnante di lingue e molto attivo nella comunità esperantista. Negli anni dello scisma egli prese una posizione molto decisa contro i cambiamenti, stimolando gli esperantisti a rimanere fedeli all'ortodossia della lingua anche ricorrendo a slogan rimasti famosi tipo: "Ni laboru restante fidelaj al nia senŝanĝa Fundamento" oppure "Anstataŭ lingvaj reformoj kaj kvereloj ni fosu nian sulkon". E proprio da questa espressione "ni fosu nian sulkon" viene ripresa dalla Verda Biblio, che nel capitolo 3° ci presenta questo perso-

naggio nelle vesti di Noè.

¹Kaj kiam Ido komencis multiĝi sur la tero kaj al li naskiĝis filoj kaj filinoj; ²Esperantido, Occidental, Idiom Neutral kaj aliaj. ³Tiam la filoj de la verda popolo ekrigardis en iliajn vortarojn kaj gramatikojn kaj multaj novaĵoj plaĉis al ili. ⁴Kaj la Sinjoro vidis, ke granda estas la malboneco de la homoj, ⁵kaj ke ĉiuj pensoj kaj intencoj de iliaj koroj estas nur malbono. ⁶Kaj la Sinjoro diris: Mi ekstermos tiun malbonon kaj la herbaĉojn, kiujn tiuj homoj plantis en la vortaron de la verda lingvo. ⁷Sed Diofilo Kara trovis plaĉon en la okuloj de la Sinjoro. ⁸Jen estas la historio de Diofilo Kara: Diofilo Kara estis homo virta kaj senmakula en sia generacio; kun la Fundamento Diofilo Kara iradis. ⁹Kaj la Sinjoro diris al Diofilo Kara: "Fosu al vi sulkon el fideleco kaj obstino. ¹⁰Fenestreton faru en la flanko por enlasi aeron kaj iom da necesaj novaj radikoj. ¹¹Mi venigos diluvon sur la teron por ekstermi ĉiun superfluan novaĵon. Ĉia reformemo, kiu estas en la verda popolo, pereos. ¹²Kaj mi starigos mian interligon kun vi; kaj vi eniros en la sulkon, vi kaj viaj disĉiploj. Kaj la Fundamento gardos vin. ¹³Kaj el ĉiu regulo, el ĉiu afikso, el ĉiu fundamenta radiko enkonduku po unu ekzemplero, ĉiu laŭ sia speco. ¹⁴Kaj Diofilo Kara tion faris. Ĉion, kiel la Sinjoro ordonis, tiel li faris. ¹⁵Kaj Diofilo Kara kaj aliaj liaj disĉiploj, kaj la amikoj de liaj disĉiploj eniris en la sulkon. ¹⁶El la reguloj, el la afiksoj kaj el ĉiuj fundamentaj radikoj po unu ekzemplero venis en la sulkon, kiel la Sinjoro ordonis al Dio-

filo Kara. ¹⁷Kaj la Diluvo venis sur la teron kaj daŭris longan tempon. ¹⁸Kaj ĝi forbalais el la lingvo la pestaĵojn de Ido, Esperantido kaj aliaj. ¹⁹Ankaŭ la grandan vortaron de Juan Miopoe la diluvo pereigis. ²⁰Kaj post paso de ventego la diluvo ĉesis kaj la fundamento elsekiĝis. ²¹Kaj la Sinjoro diris al Diofilo Kara jene: "Eliru el la sulko, vi kaj viaj disĉiploj kaj la amikoj de viaj disĉiploj kune kun vi. ²²Ĉiujn regulojn, kiuj estas kun vi, la afiksojn kaj radikojn elirigu kun vi". ²³Kaj eliris Diofilo Kara el la sulko, kaj liaj disĉiploj kaj la amikoj de liaj disĉiploj kune kun li. ²⁴Ĉiuj reguloj, ĉiuj afiksoj kaj ĉiuj radikoj, laŭ sia speco, eliris el la sulko. ²⁵Sole la vorteto "po" restis en la sulko, ĉar Diofilo Kara, elirante ne rimarkis ĝin. ²⁶Kaj tial la piaj verduloj ĝis nun ne scias precize, ĉu post "po" oni povas uzi la akuzativon aŭ ne. ²⁷Kaj Diofilo Kara kaj liaj disĉiploj ekkantis kanton al la Sinjoro: ²⁸Se longa diluvo kaj ventoj subitaj velkantajn foliojn deŝiras, ni dankas la ventojn kaj repurigitaj ni fortojn pli freŝajn akiras. ²⁹Kaj Diofilo Kara konstruis altaron al la Sinjoro sur tiu loko kaj nomis tiun altaron "Lingva Komitato".

Anche grazie a lui l'Esperanto è uscito indenne, ciononostante la voglia di inventare nuove lingue o di migliorare l'esperanto dura fino ai nostri giorni; persino, come si è visto, anche negli ultimi anni: fatiche inutili; noi, per dirla con Téophile Cart, continuiamo a lavorare fedeli al nostro inemendabile "Fundamento de Esperanto".

fine

Il sindaco di Ancona consegna a suor Maria Pia il premio Zamenhof

Suor Maria Pia Mariani

(“Premio Zamenhof - le voci della Pace” 2010)

La Federazione Esperantista Italiana, il 18 novembre, al Teatro Sperimentale “Lirio Arena” di Ancona, ha assegnato il “Premio Zamenhof - le voci della pace” 2010 oltre che a Rocco Altieri (docente di teoria e prassi della Non Violenza presso l’Università di Pisa) e all’artista Niccolò Fabi, a Suor Maria Pia da Recanati.

Lo Zamenhof, premio dedicato ai cittadini italiani che si sono distinti per l’impegno alla cooperazione e alla reciproca comprensione fra i popoli, è stato conferito a Suor Maria Pia da Recanati con la seguente motivazione: “In cammino per il mondo come suora Missionaria della Carità di Madre Teresa di Calcutta. Oggi è la superiora responsabile di tutto il centro nord Italia. Multirazziale, multiculturale, multireligioso: questo è l’incontro quotidiano con immigrati ed emarginati. Accoglienza e soccorso ai bisognosi dicendo: “Tu hai valore perché sei una persona”.

Quella tracciata di seguito è, in breve, la strada percorsa da Suor Maria Pia.

Quando era ancora ragazza, Germana Mariani, lavorava in un’azienda locale di Recanati e collaborava nella sua parrocchia insegnando il catechismo. La sua vocazione, racconta Suor Maria Pia, è nata in quell’ambiente, dove ha potuto cominciare a conoscere la figura di Gesù e ad avvertire che quello che faceva per Lui e quello che desiderava fare per Lui non bastava più: “Egli mi chiamava a dare la mia vita in suo nome”.

La giovane Germana si chiese come avrebbe potuto realizzare il desiderio del Signore. Lesse un libro sulla vita di Madre Teresa e sull’attività delle Missionarie della Carità e ne rimase affascinata tanto che decise di vivere la sua vita alla maniera di Madre Teresa. Prese contatto con le suore. Con loro sperimentò concretamente il nuovo stile di vita. Lo vide chiaro, era quella la via giusta indicata da Gesù.

È per rispondere a questa chiamata che, Suor Maria Pia, nel 1978, entra nell’Ordine delle Missionarie della Carità. Nel 1986, alla presenza di Madre Teresa, fa la professione perpetua. Per questa importante occasione, a Roma, è l’allora Cardinal Ratzinger a celebrare la Santa Messa.

Da quel momento, Suor Maria Pia porta avanti la sua azione prima nella Germania dell’Est, a Karlstadt, dove rimane tre anni. All’inizio del 1989 viene trasferita nella Casa di Berlino Est, dove vive l’esperienza della caduta del muro. Da Berlino, Suor Maria Pia, viene trasferita a Monaco dove sarà Superiora nella casa accoglienza per ragazze madri. Continuerà a svolgere la sua missione in Olanda, quindi a Reggio Calabria e, successivamente, in India. Da cinque anni è a Roma, nella Casa di San Gregorio, quale responsabile delle Case dell’Italia centro settentrionale. In Gesù, dice Suor Maria Pia, ho trovato la vera felicità, perché il Signore mi ha donato una grande famiglia e tanti figli di cui aver cura.

Il giorno successivo al Premio Zamenhof, terminato l’incontro con un gruppo di studenti che si è svolto nei locali del Comune della sua città natale, Recanati, Suor Maria Pia, salutano molto cordialmente gli esperantisti presenti ci incoraggia tutti a portare avanti i nostri valori e i nostri ideali.

Marco Menghini

Dirite inter ni ...

Konversacioj zorge de †Glauco Corrado

Da questo numero inseriremo, nelle quattro pagine centrali, questa nuova rubrica nella quale verranno raccolte tutte le conversazioni composte, a fini didattici, dal compianto Glauco Corrado e già pubblicate dal 1995 al 2003 sul "Bulteno" del Katolika Esperanto-Centro di Milano.

001

DORMEMA KNABO

- Ĉu vi leviĝu?
- Hmm!
- Nu, vekigu, estas matene!
- Heee?
- Nun mi malfermos la fenestrojn.
- Ne, mi petas.
- Kial ne? Estas jam malfrue.
- Ĉu malfrue? Ne estas malfrue. Hodiaŭ mi ne iros al la lernejo.
- Kial?
- Ĉar hodiaŭ estas striko. La aŭtobusoj ne funkcias, la subtera fervojo estas fermita, tramoj ne estas.
- Sed vi povus piediri. Vi bezonas nur tri kvaronojn de horo por atingi vian lernejon: vi marŝas sufiĉe rapide.
- Nu, mi ne emas marŝi hodiaŭ, mi estas tro laca.
- Je via aĝo oni ne estas lacaj. Je via aĝo oni devas salti kiel griloj. Diru la veron: vi ne studis historion.
- Jes, vi trafis: mi ne studis.
- Se vi ne studis, senkulpigu vin. La profesoro komprenos.
- Ho, li ja ne komprenos. Ĉeestos malmultaj lernantoj, hodiaŭ, ĝuste pro la striko. Li certe ne daŭrigos la programon, pro la malalta nombro da partoprenantoj. Kion li povos fari en tia situacio? Nu, nur pride-mandi iujn. Kaj mi timas, ke mi estos inter la pridemandataj.
- Ha, trilas la telefono!

UN RAGAZZO DORMIGLIONE

- - Ti alzi?
- Hmm!
- Su, alzati, è mattina!
- Heee?
- Adesso apro le finestre.
- No, per piacere.
- Perché no? È già tardi.
- Tardi? Non è tardi. Oggi non vado a scuola.
- Perché?
- Perché oggi c'è sciopero. Gli autobus non vanno, la metropolitana è chiusa, non ci sono tram.
- Ma potresti andare a piedi. Impieghi soltanto tre quarti d'ora per arrivare alla tua scuola: cammini veloce.
- Beh, oggi non ho voglia di camminare, sono troppo stanco.
- Alla tua età non si è stanchi. Alla tua età si deve saltare come grilli. Di' la verità: non hai studiato storia.
- Sì, hai azzeccato: non ho studiato.
- Se non hai studiato, scusati. Il professore capirà.
- Ah, non capirà di sicuro. Ci saranno pochi allievi, oggi, proprio per lo sciopero. Certamente non andrà avanti con il programma per il basso numero dei presenti. Che potrà fare in tale situazione? Beh, solamente interrogare qualcuno. E temo di essere fra i destinati ad essere interrogati.
- Ah, squilla il telefono!

- Halo! Kiu parolas?
- Mi estas Serena. Ĉu Karlo jam eliris?
- Ne, li estas ankoraŭ en la litokovriloj.
- Ha, bone, diru al li, ke la profesoro pri historio ne faros lecionon: pro la striko de la publikaj veturservoj, li ne sukcesos atingi la lernejon. La lecionoj komenciĝos je la dua horo.
- Dankon, Serena, saluton!
- Saluton! kaj salutu ankaŭ tiun dormemulon!
- Nu, Karlo, ĉu vi aŭdis?
- Kio okazis?
- La unuan horon vi ne havos lecionon, ĉar mankas la profesoro pri historio.
- Ha, bonege, mi povas leviĝi trankvile kaj min prepari por promeno ĝis la lernejo.
- Bonan matenon, panjo, ĉu vi bone dormis?
- Ha, finfine, vi decidiĝis: Bonan tagon, Karlo. Jes, mi dormis bone kaj profunde, sed kiam mi aŭdis la vek-horloĝon mi tuj vekiĝis, mi faris mian tualeton, mi vekis vian patron, mi preparis varman matenmanĝon por li, mi lin akompanis al la por-do, mi donis al li du saluto-kisojn, unu por mi kaj unu por vi, kaj poste mi klopodis veki vin. Kia entrepreno!
- Ha, vi estas mia bona patrino. Ĉu vi preparis ion por mangi?
- Kion vi preferas, ĉu teon, ĉu lakto-kafon, ĉu ĉokoladon?
- Nu; ni vidu, kion trinkis paĉjo?
- Vi scias, ke paĉjo ŝatas dolĉaĵojn: tial, ke li alfrontos hodiaŭ longan per-aŭtomobilan veturadon, mi preparis por li tason da ĉokolado.
- Nu, ankaŭ mi volas plenan ĉokolado-tasegon. Kaj mi dezirus ankaŭ frititan ovon kun freŝa pano.
- Ĉu vi ne preferus biskvitojn? Kun ĉokolado ili estas tre bonaj.
- Kiaj biskvitoj estas? Ĉu estas tiuj dolĉaj kaj delikataj, kiujn vi aĉetas ĉe la supermarkto, ĉar ili tre multe plaĉas al mi?
- Pronto, chi parla?
- Sono Serena. È già uscito Carlo?
- No, è ancora sotto le coperte.
- Ah, bene, gli dica che il professore di storia non farà lezione: a causa dello sciopero dei servizi pubblici non può venire a scuola. Le lezioni inizieranno dalla seconda ora.
- Grazie, Serena, ciao!
- Salve! E mi saluti anche quel dormiglione!
- Allora, Carlo, hai sentito?
- Cos'è successo?
- La prima ora non hai lezione, perché manca il professore di storia.
- Ah, benissimo, posso alzarmi con comodo e prepararmi per una passeggiata fino a scuola.
- Buon mattino, mamma, hai dormito bene?
- Oh, finalmente, ti sei deciso: buon giorno, Carlo. Sì, ho dormito bene e profondamente, ma quando ho sentito la sveglia, mi son subito svegliata, ho fatto le pulizie personali, ho svegliato tuo padre, gli ho preparato una colazione calda, l'ho accompagnato alla porta, gli ho dato due baci di saluto, uno per me ed uno per te, e poi ho cercato di svegliarti. Che impresa!
- Ah, sei la mia buona mammetta. Mi hai preparato qualcosa da mangiare?
- Cosa preferisci, thè, caffè-latte, cioccolata?
- Ebbene, vediamo, che cosa ha bevuto papà?
- Sai che papà ama le cose dolci: poiché oggi affronta un lungo viaggio in automobile, gli ho preparato una tazza di cioccolata.
- Allora anch'io voglio una grande tazza piena di cioccolata. E desidererei anche una frittata con del pane fresco.
- Non preferiresti dei biscotti? Con la cioccolata sono molto buoni.
- Che biscotti sono? Sono quelli dolci e delicati che comperi al supermercato perché a me piacciono moltissimo?

- Jes, karulo, ĝuste tiuj, ili estas jam sur la tablo.
- Bone, tio estas bona komenco, poste mi elektos ion alian: mi tre multe malsatas.
- Nun mi iros lavi min, poste mi bone vestos min, ĉar ekstere estas sufiĉe malvarme.
- Nu, rapidu!
- Jes, panjo, mi rapidos: mi volus paroli kun Serena antaŭ la leciono.
- Sì, caro, proprio quelli, son già sulla tavola.
- Bene, è un buon inizio, poi sceglierò qualcos'altro: ho molta fame.
- Ora vado a lavarmi, poi mi vestirò bene, perché fuori fa abbastanza freddo.
- Su, muoviti!
- Sì, mamma, farò presto: vorrei parlare con Serena prima della lezione.

002

MATENMANĜO

- Karlo ĉu vi finis?
- Jes, mi tuj alvenos.
- Rapidu. Ankaŭ via fratineto devas iri al la necesejo. Ŝi estas eta: ŝi devas piseti. Vi scias, ke ŝi ne sukcesas longe atendi.
- Nun mi malfermos la pordon. Jen, mi finis. Mi estas ĉi tie. La tuta ban-ĉambro estas je dispono de mia eta fratineto.
- Bone. Ĉe-tabliĝu; post momento mi estos kun vi.
- Jen, mi sidiĝis. Dum mi atendas panjon, mi vidu ĉu ĉio estas en ordo; kiel kutime, panjo metis novan tablo-tukon, kun multaj desegnoj por gajigi la atmosferon. Estas grave bone komenci la tagon.
- Nu, Karlo, vi diris, ke vi estas lupe malsata.
- Certe, sed mi estas admiranta la belan tukon, kiun vi metis sur la tablon kaj mi estis kontrolanta la aliajn objektojn, ĉar mi deziras lerni kiel oni pretigas manĝo-tablon.
- Bone, ĉu mi povas iel helpi al vi?
- Ni vidu: antaŭ mi estas telereto, flanke de la telereto estas buŝtuko, kun la buŝtuko estas ankaŭ etaj tranĉilo, forko kaj kulero.
- Jes, ĉio estas je via dispono, sed ne nur tio.
- Ha, jes, vi pravas, estas ankaŭ alia telereto, kaj sur ĝi estas taso.
- Nu, ĉio estas de vi kaj utiligebla kaj utiligota.
- Kun mia malsato, mi opinias, ke ĉio estas ne nur utiligebla aŭ utiligota, sed ankaŭ nepre utiligenda.

COLAZIONE DEL MATTINO

- Carlo, hai finito?
- Sì, esco subito.
- Muoviti. Anche la tua sorellina deve andare al gabinetto. È piccola: deve fare la pipì. Sai che non può attendere a lungo.
- Ora apro la porta. Ecco, ho finito. Sono qui. Tutto il bagno è a disposizione della mia piccola sorellina.
- Bene. Mettiti a tavola; fra un momento sarò da te.
- Ecco, mi son seduto. Vediamo, mentre aspetto la mamma, se ogni cosa è in ordine. Come al solito la mamma ha messo una tovaglia nuova, con molti disegni, per rallegrare l'atmosfera. È importante iniziare bene la giornata.
- Ebbene, Carlo, hai detto che hai una fame da lupo.
- Certo, ma sto ammirando la bella tovaglia che hai messo sulla tavola e stavo controllando gli altri oggetti perché desidero imparare come si prepara una tavola.
- Bene, posso aiutarti in qualche modo?
- Vediamo: davanti a me c'è un piattino, di fianco al piattino c'è un tovagliolo, con il tovagliolo ci sono anche un piccolo coltello, una forchettina e un piccolo cucchiaino.
- Sì, tutto è a tua disposizione, ma non soltanto quello.
- Ah, sì, hai ragione, c'è anche un un altro piattino, e su di esso c'è una tazza.
- Ebbene, tutto è da te sia utilizzabile sia da utilizzarsi.
- Con la mia fame, credo che tutto non è soltanto utilizzabile o da utilizzarsi, ma deve essere proprio utilizzato.

- Jes, sed nun oni devas ion alporti aŭ mi ne povos utiligi la tutan manĝilaron.
- Bone, mi povus porti al vi ion por trinki.
- Mi ne scias, kion elekti, ankaŭ se antaŭe mi intencis kopii la paĉĵan menuon.
- Nu, ni ŝajnigu ke vi estas en restoracio.

- Brila ideo!
- Mi estas preta.
- Ni komencu: Kelnerino, bonvolu!
- Jes, sinjoro, ĉu vi deziras ion?
- Mi dezirus matenmanĝi.
- Nia tuta servo estas je via dispono
- Bonvolu helpi min en la elekto.
- Certe, mi klopodos konsili vin kiel eble plej bone.
- Kion vi havas? Laktokafon, ...
- ... ĉokoladon, kafon, lakton, teon, teon kun citrono, teon sen citrono, fruktosukojn ...
- Bona ideo!
- Kio?
- La fruktosukoj, kompreneble!
- Ha, jes. Ni havas piran, poman, abrikotan, oranĝan...
- Ĉu vi havas oranĝo-sukon?
- Ho, jes! Oranĝo-suko estas facile preparebla, ĉar ni havas multajn oranĝojn dum ĉi tiu sezono.
- Nu, ŝajnas, ke nun mi havas klarajn ideojn, pri tio, kion mi deziras trinki.
- Kion, do, vi deziras trinki?
- Jen, bonvolu porti al mi kafon kaj lakton, sed ankaŭ grandan glason da oranĝo-suko.
- Ĉu vi deziras ion alian?
- Por trinki?
- Jes, por trinki.
- Mi dezirus ankaŭ akvo-kruĉon.
- Bone, sinjoro, mi alportos la akvo-kruĉon post momento. Mi iras.
- Atendu!
- Bonvolu?
- Ne forgesu kunporti ankaŭ taŭĝan glason por la akvo. Dankon.

- Sì, ma ora bisogna portare qualcosa o non potrò adoperare tutto l'occorrente per mangiare.
- Bene, ti potrei portare qualcosa da bere.
- Non so che cosa scegliere, anche se prima avevo intenzione di copiare il menù di papà.
- Facciamo così; fingiamo che tu sia in un ristorante.
- È un'idea brillante!
- Sono pronta.
- Cominciamo: Cameriera, per piacere!
- Sì, signore, desidera qualcosa?
- Desidererei fare colazione.
- Tutto il nostro servizio è a sua disposizione.
- Per favore, mi aiuti a scegliere.
- Certamente, cercherò di consigliarla il meglio possibile.
- Che cosa avete? Caffè-latte, ...
- ... cioccolata, caffè, latte, thè, thè con il limone, thè senza limone, succhi di frutta...
- Buona idea!
- Che cosa?
- I succhi di frutta, naturalmente!
- Ah, sì. Li abbiamo alla pera, alla mela, all'albicocca, all'arancia...
- Avete del succo d'arancia?
- Oh sì! Il succo d'arancia si può preparare facilmente, perché abbiamo molte arance in questa stagione.
- Bene, sembra che ora io abbia le idee chiare su ciò che desidero bere.
- Allora, che cosa desidera bere?
- Ecco, mi porti per piacere del caffè e del latte, ma anche un bicchiere grande di succo d'arancia.
- Desidera qualcos'altro?
- Da bere?
- Sì, da bere.
- Desidererei anche una brocca d'acqua.
- Bene, signore, porterò la brocca fra un momento. Vado.
- Aspetti!
- Dica?
- Non si dimentichi di portare anche un bicchiere adatto per l'acqua. Grazie.

MALFERMITAJ AL LA TUTA MONDO

Rubriko zorge de frato Pierluigi Svaldi

Aperti al mondo intero

Con questo numero della rivista, cari lettori, diamo inizio a una serie di riflessioni che ci aiutino a prendere coscienza del nostro compito nel mondo di oggi.

Le nostre origini cristiane, per quanto umili e semplici, furono sempre aperte al messaggio universale. Come cattolici non possiamo mai trascurare il nostro compito di essere aperti al mondo intero per comunicare, con la parola e con i fatti, il progetto di Dio: quello di radunare tutti gli uomini che lo cercano.

Come esperantisti ci ralleghiamo di avere a nostra disposizione uno strumento per una diretta e concreta comunicazione fra tutti quelli che si sentono chiamati a fare comunione fra le culture.

Le riflessioni saranno improntate a mo' di dialogo per sottolineare la comunicazione immediata che intendiamo proporre con lo strumento della lingua Esperanto. Per questo sono gradite le vostre osservazioni e i vostri contributi. Li potete mandare alla redazione di Katolika Sento, oppure direttamente al mio indirizzo (pier@pcn.net).

Vogliamo gustare, cari lettori, la gioia di essere aperti al mondo intero con un dono sempre nuovo qual è la nostra fede vissuta; un dono rispondente, fra l'altro, alle attese profonde dell'umanità.

Grazie dell'attenzione.

Le nostre umili origini

Quando Dio pose il piede sulla terra, si trovò in una «mangiatoia», lontano dalla casa della madre. Gesù è stato chiamato «Nazareno» per sottolineare le sue origini di nessun valore.

San Paolo apostolo, consapevole di essere stato chiamato da Dio per annunciare il messaggio della croce, si era accorto che i sapienti greci

Malfermitaj al la tuta mondo

Per tiu ĉi numero de la revuo, karaj legantoj, ni komencas serion de meditoj, kiuj helpu nin konsciiĝi pri nia tasko en la hodiaŭa mondo.

Niaj kristanaj originoj, kvankam humilaj kaj simplaj, ĉiam atentis la universalan mesaĝon. Kiel katolikoj, ni neniam povas neglekti nian taskon, pro kiu ni estas malfermitaj al la tuta mondo por transdoni, per vorto kaj faktoj, la Dian projekton: nome kunigi ĉiujn homojn, kiuj serĉas Lin.

Kiel esperantistoj, ni ĝojas havi je nia dispono ilon por rekta kaj konkreta komunikado inter ĉiuj, kiuj sin sentas alvokataj estigi komunecon inter la kulturoj.

La meditoj estos stampitaj kiel dialogoj por substreki la senperan komunikon, kiun ni intencas proponi pere de la esperanta lingvo. Pro ĉi tio estos aprezataj viaj rimarkoj kaj kontribuajoj. Vi povas sendi ilin al la redakcio de Katolika Sento, aŭ rekte al mia adreso (pier@pcn.net).

Ni volas, karaj legantoj, gustumi la ĝojon esti malfermitaj al la tuta mondo kune kun ĉiam-nova donaco, kia estas nia eventoplena fido; donaco respondanta inter alie al la profundaj atendoj de la homaro.

Dankon pro la atento.

frato Pierluigi

Niaj humilaj originoj

Kiam Dio metis la piedojn sur la tero, Li troviĝis en kripo, fore de la patrina domo. Oni nomis Jesuon «Nazaretano» por substreki liajn tre senvalorajn originojn.

Sankta Paŭlo apostolo, konsciante esti alvokita de Dio por anonci la mesaĝon pri la kruco, ekrimarkis, ke la grekaj saĝuloj kaj la judaj rabenoj

e i rabbini ebrei avevano tentato di costruire undiscorso su Dio, cercando soprattutto di giustificare i propri progetti umani, a scapito delle vere manifestazioni di Dio. Per san Paolo, invece, Dio sceglie di solito persone e strumenti che non si impongono per la forza della ragione e del potere. Egli scrive:

«Considerate la vostra vocazione, fratelli: Dio ha scelto ciò che nel mondo è ignobile e disprezzato e ciò che è nulla per ridurre a nulla le cose che sono, perché nessun uomo possa gloriarsi davanti a Dio» (1Cor. 1,26^a.28-29).

Paolo ricorda anche di essere stato mandato ad «evangelizzare» non di sua iniziativa o per farsi un nome, ma solo come dovere. I giudei invece accettano di credere a un Dio che si manifesta con segni prodigiosi, mentre i sapienti greci pretendono un'altissima filosofia. A questi Paolo offre la «parola della croce», cioè una partenza da perdente, con un insuccesso riconosciuto. Ciò gli permette di capire chi è sulla via della «perdizione»: quelli per i quali la «parola della croce» risulta uguale a «stoltezza», mentre diventa «forza di Dio» per quelli che sono sulla via della «salvezza».

Noi, cristiani di oggi, avvertiamo di sentire nel profondo il richiamo a essere universali, cioè cattolici nel senso originale della parola, partendo da una posizione scomoda, non alla moda, come di coloro che passano per ingenui o per arretrati. Il nostro discorso infatti si inceppa facilmente, forse perché abituati ad essere riconosciuti facenti parte della maggioranza. Considerando però gli umili inizi del cristianesimo, dove Gesù di Nazareth senza origini riconosciute si accompagnava a poveri pescatori, a pubblicani e peccatori, noi non dobbiamo preoccuparci della nostra situazione attuale. Il messaggio della salvezza sarà accolto da quelli che si sono predisposti a riceverlo.

Come esperantisti cattolici non possiamo vantare origini strepitose, né tantomeno navigare fra gente applaudente che accorre in massa alle nostre proposte. Tuttavia coltiviamo un segreto che ci accompagnerà lungo tutto il percorso del nostro vivere operosi: quello di «obbedire» a un desiderio profondo di Dio, davanti al quale nessuno si deve gloriare.

klopodis konstrui argumentadon pri Dio, pleje celante pravigi proprajn homajn projektojn, deflankigante de la veraj malkaŝoj de Dio. Laŭ sankta Paŭlo, male, Dio elektas kutime personojn kaj ilojn, kiuj ne sin trudas per mensforto kaj povo. Li skribas:

«Rigardu vian vokiĝon, fratoj: Dio elektis tiujn, kiujn la mondo prijuĝas malsaĝaj kaj malestimeblaj, kaj kiuj estas senvaloraj, por neniigi tiujn, kiuj antaŭ la mondo havas gravecon. Tiel neniu povas sin glori antaŭ Dio» (1Kor. 1,26^a.28-29).

Paŭlo memorigas ankaŭ ke li estis sendita por «evangelizi» ne memvole aŭ por akiri reputacion, sed nur pro devo. La judoj, male, akceptas kredi je tia Dio, kiu sin montras per mirindegaj signoj, dum la grekaj saĝuloj postulas plejaltan filozofion. Al ĉi tiuj Paŭlo prezentas la «vorton de la kruco», t.e. malvenkantan starton kune kun agnoskata nesukceso. Ĉi tio permesas al li rekoni la paŝantojn sur la vojo al la «damnigo»: tiujn al kiuj la «vorto de la kruco» montriĝas kiel «stulteco», dum ĝi iĝas «forto de Dio» por la paŝantoj sur la vojo de la «savo».

Al ni, nunaj kristanoj, estas perceptebla el nia profundo la voko esti universalaj, nome katolikaj en la origina senco de la vorto, startante de mal komforta, eksmoda pozicio, samkiel tiuj, kiuj estas konsiderataj naivuloj aŭ malprogresuloj. Nia parolado fakte blokiĝas facile, eble ĉar ni al kutimiĝis esti rekonataj kiel parto de la majoritato. Konsiderante, male, la humilajn komencojn de la kristanismo, kiam Jesuo de Nazareto, sen rekonataj originoj, kuniĝis kun malriĉaj fiŝkaptistoj, impostistoj kaj pekuloj, ni ne devas maltrankviliĝi pro nia nuna situacio. La mesaĝo de savo estos akceptata de tiuj, kiuj estas antaŭ-preparitaj ricevi ĝin.

Kiel katolikaj esperantistoj ni ne povas fieri pri tre imponaj originoj, nek, des pli, navigi inter aplaudantaj homoj, amase alkurantaj al niaj proponoj. Tamen ni gardas sekreton, kiu nin akompanos laŭlonge la tuta vojo de nia laborema vivo: tio estas «obei» profundan deziron pri Dio, antaŭ kiu neniu devas sin glori.

Nia eta Parnaso

Rubrica dedicata alla Poesia

Rubriko dediĉita al Poesio

La profesoro Anna Amorelli Gennaro, originaria della Sicilia, vive a Trento dal 1952. Dopo una lunga carriera di insegnante di lettere, si è dedicata alla poesia e a viaggi culturali realizzando interessanti documentari da lei sonorizzati e proiettati presso scuole e centri culturali. È collaboratrice culturale di vari sodalizi come: la Società Dante Alighieri, l'Associazione Fidapa (Federazione Italiana Donne, Arte, Professione, Affari), l'Associazione Esperantista Trentina, ecc. Ha pubblicato alcune raccolte di poesie, ha conseguito premi letterari in vari concorsi e, per due volte, un primo premio con medaglia d'oro.

Nella prefazione della sua ultima opera il Presidente della Dante Alighieri, ha scritto di lei:

La poesia di Anna si manifesta nel suo affidarsi con il cuore incantato, alla Bellezza, all'Amore, alla Natura, al meraviglioso mare siciliano, non escluso un velato rimpianto per tutto ciò che l'indissolubilità della vita le imporrà lasciare.

Mi ha regalato una copia del suo ultimo libro "Nel silenzio la Tua voce" con una dedica che sembra un invito: "Per te, Norma, che possa scegliere quelle poesie che siano più congeniali al tuo sentire per il nostro Esperanto"

La profesoro Anna Amorelli Gennaro, originas el Sicilio kaj vivas en Trento ekde la jaro 1952. Post longa kariero kiel instruistino pri beletro, ŝi sin dediĉis al la poezio kaj al la kulturaj vojaĝoj realigante interesajn dokumentigajn filmojn de ŝi mem sonorigitajn kaj projekciitajn ĉe lernejoj kaj Kulturaj Centroj. Ŝi estas kultura kunlaborantino ĉe diversaj Societoj: Dante-Alighieri-Socio, Fidapa-Asocio (Itala virina federacio pri Arto, Profesio, Aferoj), Trenta Esperanta Asocio, k.t.p. Ŝi eldonis iujn kolektojn de poezioj, ŝi akiris literaturajn premiojn, dum pluraj konkursoj kaj du unuajn premiojn kun ora medalo.

En la antaŭparolo de ŝia lasta verko, la Prezidanto de Dante Alighieri-Socio, skribis:

La poezio de Anna sin manifestas per ŝia konfido, kun ravita koro, al la Beleco, al la Amo, al la Naturo, al la mirinda maro de Sicilio, ne ekskludante vualitan bedaŭron pri ĉio kion nemalligeble la vivo ŝin devigos forlasi.

Ŝi donis al mi kopion de sia lasta verko "En silento Via voĉo" kun dediĉo kiu ŝajnas invito: "Por vi, Norma, por ke vi povu elekti tiujn poeziojn ĝuste taŭgajn al via perceptebla por nia Esperanto.

Norma Cescotti Covelli

ERI

*Il mio dolce miracolo
Eri...*

*Quella parte mancante
del mio essere
che inconsciamente
perdutamente
la mia essenza cercava
nel vivere dei giorni*

*Eri
la mia prima e ultima
primavera che
si dileguava nel sogno
e nel ricordo*

*La meteora
caduta inaspettatamente
nel mio grembo
a risvegliare
Il fuoco sopito della vita
Eri....*

VI ESTIS

*Mia dolĉa miraklo
vi estis...*

*Tiu mankanta parto
de mia estaĵo
kiun nekonscie
senespere
mia esenco serĉadis
dum travivo de tagoj.*

*Vi estis
mia unua kaj lasta
printempo kiu
foriĝis en sonĝo
kaj en memoro.*

*La meteoro
falinta neatendite
en mian sinon
por reveki
la kvietigitan fajron de la vivo
Vi estis....*

Anna Amorelli Gennaro (esperantigis Norma Cescotti)

RIUNIONE DEL COMITATO CENTRALE UECl

Consiglieri UECl nel Giardino Esperanto di Cormano

Nelle giornate di venerdì 10, nei locali del Circolo Esperantista Milanese e sabato 11 dicembre 2010, a Cormano presso il Giardino Esperanto di Gianni Conti, si è riunito il C.C. UECl. Ringraziamo per la preziosa ospitalità offertaci sia dal Circolo Esperantista Milanese sia da Gianni Conti.

Sono stati affrontati principalmente i seguenti temi:

1) 25° Congresso UECl 2011 in Santa Giustina (Belluno). Per i particolari si veda l'articolo che segue.

Al solito Gianni Conti si occuperà dell'organizzazione logistica,
fra Pierluigi Svaldi della liturgia,
Norma Cescotti delle prelego,
Carlo Sarandrea dei comunicati stampa,
Giovanni Daminelli del "Kongresa Kajero" e dell'aggiornamento informativo in rete
(www.ueci.it/kongresoj/kng_2011).

Inoltre il gruppo di Trento, data la vicinanza si interesserà dei dettagli delle escursioni e degli intrattenimenti serali.

Nell'assemblea generale si affronterà il tema del rinnovo del C.C. nel 2012.

2) Katolika Sento: le tariffe postali sono più che raddoppiate, quindi si è deciso di limitare le spedizioni omaggio. Sono stati depennati circa 40 indirizzi, tuttavia, per motivi di propaganda, si è deciso di mandare una copia gratuita a tutti i circoli esperantisti italiani e

qualche copia gratuita agli insegnanti di esperanto che ne facciano richiesta per i loro allievi. Per ridurre i costi si vedrà come limitare il numero di copie che la tipografia stampa in eccesso. Relativamente ai contenuti, si è deciso di ridurre la lunghezza degli articoli, di eliminare la troppo specialistica rubrica "Biblia Kulturo" e di introdurre tre nuove rubriche, una religiosa redatta da fra Pierluigi, una poetica a cura di Norma Cescotti e una linguistica per aiutare i lettori a prendere confidenza con la lingua: si tratta della riedizione delle "Konversacioj" che il compianto Glauco Corrado pubblicava sul "Bulteno" del gruppo di Milano.

Per alcuni articoli si manterrà la versione bilingue perché risulta gradita.

3) Sito internet: L'attuale impostazione del sito strutturata su *frames* genera qualche problema nell'accesso tramite motori di ricerca per cui andrà completamente rifatta. In tale occasione, considerando che si riscontrano numerose visite dall'estero, si generalizzerà la forma bilingue. Si continueranno a inserire i vecchi numeri di *Katolika Sento* anche se con qualche difficoltà in quanto scritti in gran parte in carattere corsivo e quindi non leggibili dai sistemi informatici. Per la visibilità del sito si è riscontrata la potenzialità insita in strumenti quali *You Tube*, *Ipernity*, *Face-book*, *Vikipedia*. Se ne sta occupando Tiziana Fossati che approfondirà l'argomento.

4) Bonfarado: attualmente abbiamo in cassa 87 euro, mentre siamo in rosso di ben 751 euro per quanto riguarda il fondo per l'alfabetizzazione.

Nell'assemblea generale del 2004 in Vitorchiano si era deciso di devolvere al Cer-es di Rimini quanto raccolto.

In considerazione della dipartita di don Duilio e della conseguente riduzione delle capacità operative del Cer-es, si è deciso di congelare al momento la cifra presso di noi in attesa di capire la situazione per eventualmente gestire la cosa autonomamente.

25° CONGRESSO UECEI

Santa Giustina - Centro Papa Luciani: Sala riunioni

Il luogo

Come già annunciato il 25° congresso UECEI di quest'anno si terrà da venerdì 3 a martedì 7 giugno presso il "Centro Papa Luciani" di Santa Giustina (Belluno), paese di circa 6000 abitanti posto nel mezzo della Val Belluna a metà strada tra Feltre e Belluno e distante circa 15 km dalle due. Il paese è facilmente raggiungibile per ferrovia, linea Padova Belluno e per auto. Il kongresejo si trova in posizione più elevata rispetto al paese, a circa 350 m di quota e dista un paio di chilometri dalla stazione, quindi verrà organizzato un servizio di auto di collegamento.

Il tema

Il tema del congresso è preso dalla seconda lettera di Pietro: *"Aspettiamo nuovi cieli e una terra nuova"* (2Pt 3,13)

Il tema, concernente la speranza e volutamente generico, consentirà di affrontare diversi

argomenti culturali e religiosi proposti dalle tante crisi attuali. Ad esempio, il valore della speranza cristiana di fronte ai tanti episodi di cristianofobia, ma anche, nel 150° anniversario dell'unificazione politica dell'Italia, della speranza che ispirò coloro che la vollero, della modalità con cui si realizzò e delle sue conseguenze, così pure si potrà parlare delle speranze, ma anche dei problemi indotti dal progresso tecnologico prendendo spunto dalla prossimità della diga del Vajont o dalla speranza insita nell'Esperanto con un richiamo alla famiglia Migliorini, originaria della zona.

Come si vede gli argomenti sono molti e non si potranno certo esaurire in pochi giorni, per ognuno verranno dati però degli interessanti spunti di riflessione.

Le escursioni

Sono previste due escursioni

nei pomeriggi di domenica e lunedì. Una sarà nei luoghi di Papa Luciani a Canale d'Agordo, con deviazioni fino al lago di Alleghe, l'altra sarà a Pieve di Cadore, paese natale di Tiziano, con sosta presso la diga del Vajont e, tempo permettendo, con un prolungamento fino a Cortina.

Le quote

Le quote sono riferite a persona, rimangono quelle dello scorso anno e comprendono la pensione completa dalla cena di venerdì 3 al pranzo di martedì 7 giugno e le escursioni.

Per l'intero congresso:

Iscrizione: **20** euro.

(la quota subirà un aumento di 10 euro per chi si iscrive dopo il 30 aprile).

Partecipazione:

200 euro in camera singola

180 euro in camera doppia

Per soluzioni particolari prendere accordi con Gianni Conti. (tel.: 0266301958 - e-mail: givanni.conti@alice.it)

Per le iscrizioni, si può usare l'aligilo allegato o scaricato dal sito: [//www.ueci.it/kongreso](http://www.ueci.it/kongreso)

da inviare per posta normale a Gianni Conti. Chi ha accesso ad internet, lo può compilare e spedire direttamente dal sito risparmiando francobollo e perdita di tempo.

Nel nostro sito si potranno trovare anche le informazioni aggiornate sul congresso e la lista degli iscritti.

AMUZE

Ĉiuj ajn raitas kontribui sendante al ni siajn humoraĵojn, kondice ke ili estu en Esperanto.

Bapto de la Sinjoro

(el www.gioba.it) - sendis Tiziana Fossati

Forgesema edzo

Sinjorino, kuirante, malkovras, ke mankas la sukero, kaj nepre ŝi bezonas ĝin. Do ŝi petis la edzon iri aĉeti. Kvankam la vendejo troviĝas proksime, li revenas nur post du horoj.

- Kio okazis, ke vi revenas tiel malfrue?

- Enirinte la vendejon mi tute forgesis, kion mi devas aĉeti. Mi devis trarigardi ĉiujn varojn por rememori. Kiam mi finfine atingis la sukeron, pasis jam du horoj.

(sendis Jitka Skalická)

Misa renkonto

Kontraŭklerikalulo renkontas pastron survoje kaj diras laŭte:

- Sur ĉi tiu vojo pasas nur azenoj kaj pastroj.

- Vi pravas mi estas la pastro...

(sendis Felice Sorosina)

Dum la franca revolucio

Tre homoj estas gilotinotaj.

La unua estas nobelo. La ekzekutisto demandas lin:

- Ĉu vi preferas morti kun la vizaĝo

direkte al la tero aŭ al la ĉielo?

- Mi volas rigardi alten, por alfronti la morton kuraĝe.

Tiel oni faris; la gilotina klingo startas, sed abrupte, ĝi haltas duonvoje, pro tio, laŭleĝe, la nobelo estas savita.

La dua estas pastro. Ankaŭ li petas atendi la morton rigardante al ĉielo kaj ankaŭ por li la klingo fiaskas, kaj li estas savita.

La tria estas inĝeniero, kaj ankaŭ li volas morti kun la vizaĝo supren-direktita por vidi kiel funkcias la gilotino.

La ekzekutisto estas funkciigonta la gilotinon, kiam la inĝeniero krias:

- Haltu! mi komprenis, kial la gilotino nefunkcias!

Taksiisto

Pasaĝero en takso devas demandi la taksiiston pri io, pro tio li frapetas sur lia ŝultro. La taksiisto haltigas abrupte la veturilon riskante akcidenton:

- Bonvolu, ne faru plu tion!

Vi terurigas min ĝismorte!

- Pardonu, mi neniam povis imagi vian reason. Mi simple tuŝis vian ŝultron.

- Ne estas via kulpo: estas la unua fojo, ke mi laboras kiel taksiisto. Ĝis nun mi stiris funebran ĉaron.

(sendis Johano)

QUOTE ASSOCIATIVE ANNO 2011

Ass. ordinario con <i>Katolika Sento</i> (SO)	... 21,00 €
Ass. giovane con <i>Katolika Sento</i> (SG)	... 10,50 €
Ass. familiare senza <i>Katolika Sento</i> (SF)	... 10,50 €
Ass. ordinario con <i>Espero Katolika</i> (SOE)	... 42,00 €
Ass. sostenitore con <i>Katolika Sento</i> (SS)	... 42,00 €
Ass. sostenitore con <i>Espero Katolika</i> (SSE)	... 84,00 €
Solo abbonamento a <i>Katolika Sento</i> (AK)	... 10,00 €
Solo abbonamento a <i>Espero Katolika</i> (AE)	... 21,00 €

Per i versamenti: c/c postale n. [47127675](https://www.poste.it/intermediario/47127675) intestato a:
Unione Esperantista Cattolica Italiana U.E.C.I
 codice IBAN: IT66 R076 0101 6000 0004 7127 675
 Codice BIC/SWIFT: BPPIITRRXXX

COMITATO CENTRALE U.E.C.I.

Presidente: Giovanni DAMINELLI,

Responsabile dei congressi: Giovanni CONTI

Vice presidente: fra Pierluigi SVALDI

Segretario/cassiere: Marco POLITI

Responsabile giovanile: Paola AMBROSETTO

Responsabile culturale: Norma COVELLI

Consulente informatico: Tiziana FOSSATI,

Consulente editoriale: Carlo SARANDREA

Assistente Ecclesiastico: mons. Giovanni BALCONI

Grafica di Katolika Sento: Mario GUILLA

Tutte le comunicazioni alla redazione di Katolika Sento, vanno spedite al presidente UECEI:

via Lombardia, 37 – 20099 Sesto S.Giovanni (MI)

telef. 02.2621149 – e-mail: katolika.sento@ueci.it